

den Forstærkningsbataillonerne ville kunne bruges, og Ingen borger os for, at der vil blive levnet Landet Maaneder eller Uger, inden Nationen vil kunne faae Brug for enhver Bataillon, til hvilken den kan skaffe Mandskab, Udrustning, Vaaben og Førere; at Alt dette er til Stede, vil kun lidet hjælpe, naar der ingen Organisation er.

Den Forandring, der er foreslaaet i Ordningen af Indkaldelserne og Øvelserne ved Fodfolkets Linieafdelinger i Lovforslagets § 2, finder Udvalget hensigtsmæssig. Det Samme er Tilfældet med Bestemmelserne i §§ 2 og 3 om, at hver Fodfolksbataillon og hvert Rytterregiment i Fredstid skal have 3 Sekondlieutenanter til Tjeneste; det er kun ved at gjøre nogen Tids sammenhængende Tjeneste som Officer, at en ung Mand erhverver den Sikkerhed, der behøves for at gjøre Fyldest, især om Staten efter et Antal Aar maa indkalde ham paany for at bruge ham som Lieutenant i Forstærkningen.

Den i § 3 forlangte Forøgelse af i Alt 45 Mand til Rytteriets aarlige Rekruttfgang er nødvendig, naar Rytteriet skal holdes paa den af Hærloven fastsatte Styrke. Da en lignende Forøgelse af Feltartilleriets aarlige Tilgang af Trainkonstabelrekruter har vist sig nødvendig for at undgaa Vacancer i den planmæssige Styrke, tror Udvalget at burde stille et derhen sigtende Vædringsforslag til Lovforslagets § 4.

Alt de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser, der angaa Feltartilleriet, skal Udvalget kun fremhæve Forslaget om, at fremtidig 2 Afdelinger i Stedet for 1 skulle deltage i Leir- og Kantonementsøvelserne; 3 Batterier ere i sig selv en lovlig ringe Artilleristyrke til et Korps paa 15 Batailloner og 6 Eskadroner, og i Nutidens Krigsførelse har Feltartilleriets Brug i større samlede Masser faaet en saa afgjørende Betydning, at det er høist nødvendigt, at der staffles saa megen Øvelse som muligt for Feltartilleriets Afdelinger og disses Førere.

Lovforslaget forlanger Fæstningsartilleriet udvidet fra 2 Batailloner med i Alt 6

Linie- og 3 Forstærkningskompagnier til 1 Regiment paa 3 Linie- og 2 Forstærkningsbatailloner à 4 Kompagnier. Dog er Udvidelsen ikke saa stor, som Kompagniernes Antal angiver, efter som de nuværende 6 Liniekompagnier have en aarlig Tilgang af 90 Rekruter hvert, tilsammen 540 Mand, medens de foreslaaede 12 Liniekompagnier skulle have 65 Rekruter hvert, eller tilsammen aarligt 780 Mand. Der er ingen Tvivl om, at den aarlige Rekruttfgang for Fæstningsartilleriet er for stor i Forhold til Kompagniernes Antal og Udstyrelse med Befalingsmænd, idet Liniekompagnierne med den nuværende Ordning have en Mandstabsstyrke af over 500 Mand, en Styrke, der staar i et mærkeligt Misforhold til en fast Officersbesætning af 1 Kapitain og 2 Premierlieutenanter, især naar man tager i Betragtning, at Fæstningsartilleriet saa godt som altid vil komme til Anvendelse i forholdsvis smaa og spredte Kommandoer. Der er alt saa allerede med den i 1867 normerede Mandstabsstyrke for Fæstningsartilleriet al Grund til at forøge Kompagniernes Antal. Og Nødvendigheden heraf træder saa meget stærkere frem, naar det erkjendes, at der behøves et mere talrigt Fæstningsartilleri end det nuværende. Som Forholdene nu ere, vil alene Kjøbenhavns Søbesætning absorbere de 4 Linie- og 2 Forstærkningskompagnier, der nu udgjøre 1ste Artilleribataillon, og der høves da af Fæstningsartilleri kun 2 Linie- og 1 Forstærkningskompagni foruden de 2 Kompagnier af Kjøbenhavns Væbning. Selv om man lukker Vinene for Nødvendigheden af permanente Fæstningsanlæg og tænker sig disse erstattede med Feltbesætninger, improviserede Rytbatterier o. desl., er det indlysende, at 2den Artilleribataillon i Forening med Kjøbenhavns Væbning vil være ganske utilstrækkelig til at give disse den nødvendige Besætning; jo svagere Værkerne i sig selv ere, og jo mindre de ere stormfri, desto mere ville de trænge til en forholdsvis talrig Artilleribesætning, og desto hyppigere vil denne behøve Afløsning. De Fordringer,